

at den arbejdskraft, der er til rådighed, kan leve op til de forventninger, som virksomheden har. Det er det, man er gået ind og har påtaget sig et ansvar omkring. Det er det, hele arbejdsmarkedspolitikken er bygget op om. Og derfor er vi meget optaget af, at vi her har det maksimale.

Og det er ikke et spørgsmål om et supermarked eller noget tilfældigt. Det er et spørgsmål om, hvordan man kan leve op til, at disse ting er maksimale. Og dér har vi den klare opfattelse, at det ligger i, at man har det, man kalder fagspecifikke arbejdsløhedskasser, for de er i stand til at give den service.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Til hr. Ole Vagn Christensen: Ja, men så vidt jeg har hørt, er debatten gået i ring meget længe, og vi kan godt fortsætte med at lade den køre i ring.

Jeg har forstået, at Socialdemokratiet er meget modstandere af at give lønmodtagerne frihed til selv at foretage et valg. Det har jeg forstået. Så finder man nogle forskellige argumenter for, at lønmodtagerne ikke må få valget, bl.a., at hr. Ole Vagn Christensen og Socialdemokratiet er overbevist om, at man får det mest velfungerende arbejdsmarked for virksomhederne at trække på, hvis man har fagspecifikke a-kasser.

Men jeg har reelt ikke hørt noget argument, der taler for det. Jeg har reelt ikke hørt hr. Ole Vagn Christensen forklare, at der vil være lønmodtagere, der får truffet et valg om at gå til en a-kasse, som vil diskvalificere dem i forhold til at komme ind på en virksomhed, hvis de bliver arbejdsledige. Jeg har ikke hørt nogen konkrete argumenter tale i den retning, men jeg har hørt en masse ord spundet sammen i en lind strøm for at argumentere mod forslaget.

Og alle vi, der hører denne her debat, ved jo godt, at det her ikke handler om et fleksibelt arbejdsmarked, og at det ikke er det, hr. Ole Vagn Christensen taler for. Næh, det handler om, at man fra Socialdemokratiets og de andre socialistiske partiers side vil bevare et meget stift system, som sikrer, at a-kasserne har en meget tæt tilknytning til de politisk styrede fagforeninger. Det er jo det, det her handler om.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Nu forstår jeg altså bedre det her forslag, for sådan som argumenterne er blevet ført frem, handler det i og for sig slet ikke om at hjælpe

virksomhederne og de ledige til at få de stærkest mulige forudsætninger for at kunne håndtere problemerne her i landet, men om, at man har indledt en ideologisk kamp fra borgerlig side, og vi kan så bare tage ad notam, at sådan er situationen, for det andet ønsker man jo ikke at indgå i nogen saglige drøftelser om.

Charlotte Antonsen (V):

Motivet til dette beslutningsforslag er at give den enkelte lønmodtager øget valgfrihed på arbejdsløhedskassernes område. Og når ministeren siger, at det er tredje gang, forslaget er blevet fremsat, kan vi så håbe, at tredje gang er lykkens gang. Det har nu ikke vist sig at holde helt stik, men det var da vores håb, da vi fremsatte forslaget.

Ministeren siger, at der ikke er sket noget nyt på det område, men der er jo sket det nye, at det i øjeblikket vælter ud med hele bøger fra regeringen om, at man f.eks. ønsker større fleksibilitet på arbejdsmarkedet, og der er i øjeblikket også en stribe forslag, hvori regeringen faktisk overtager V's og K's politik. Så det kunne jo godt være, at dette også var et af de områder, hvor man endelig har erkendt, at det, som oppositionen har sagt i de sidste fem år, faktisk er mere rigtigt end det, regeringen selv har stået for.

Vi ønsker med forslaget at fremme den faglige mobilitet for at styrke dansk erhvervslivs konkurrenceevne, samtidig med at den arbejdsløses mulighed for at få job forbedres.

Dette skyldes, at der har været eksempler på, at arbejdsløse a-kasse-medlemmer ikke er blevet orienteret om beskæftigelsesmuligheder, når det har indebåret, at medlemmet skulle skifte a-kasse, for så ville a-kassen miste et medlem. For hvad skulle være SiD's motiv for at anbefale et medlem at tage en uddannelse, som reelt ville føre medlemmet ud af SiD's a-kasse og over i anden a-kasse? Det motiv mener vi altså ikke foreligger.

Men trods denne træghed i de eksisterende kasser er der altså, som det allerede er blevet nævnt, årligt ca. 130.000 arbejdsløhedsforsikrede, der skifter arbejdsløhedskasse, og det er jo lidt upraktisk for de pågældende.

En vedtagelse af forslaget ville også kunne billiggøre systemet. A-kassernes administrationsomkostninger er af meget forskellig størrelse. Der er altså forskelle, men medlemmerne kan ikke flytte deres medlemskab til en anden kasse, når de er bundet af faggrænser. Det vil